

Tâm thư:

VIẾT CHO ĐỒNG MÔN CSVLK LÊ HIẾU ĐĂNG, MỘT ĐẢNG VIÊN CỘNG SẢN ĐÃ PHẢN TỈNH HOÀN TOÀN.

Kính gửi: Đồng môn Cựu sinh viên luật khoa (CSVLK) Lê Hiếu Đăng,

Trong bài viết ngày 15-11-2013 tựa đề “**TỪ ĐẢNG VIÊN CỘNG SẢN TỔNG VĂN CÔNG ĐẾN LÊ HIẾU ĐĂNG, VĂN CHỈ LÀ “PHẢN TỈNH NỬA VỜI”**”, tôi đã nhận định cả hai đảng viên kỳ cựu này vẫn chỉ là “**Phản tỉnh nửa vời**”. Tôi viết:

“ Là vì cả hai đảng viên cộng sản Tổng Văn Công và Lê Hiếu Đăng chỉ mới “**Phản tỉnh về nhận thức**” để biết được quá khứ sai lầm của cá nhân khi tin theo đảng CSVN thực hiện mục tiêu và lý tưởng cộng sản, đã đưa đến hậu quả tai hại nghiêm trọng toàn diện, di hại lâu dài cho nhân dân, đất nước và dân tộc. Từ “**phản tỉnh về nhận thức**” (*biết được đúng sai, phải trái, lợi hại của đảng CSVN đã gây ra sau khi nắm quyền*) cả hai đã dừng lại ở một số đề nghị “*đổi mới từ căn bản và toàn diện*”, chứ không dám có hành động tiếp theo chứng tỏ sự “**Phản tỉnh hoàn toàn**” như số đông đảng viên kỳ cựu khác sau khi “**Phản tỉnh**” (*tiêu biểu như Trương Trần Độ, Hoàng Minh Chính...*) đã dứt khoát từ bỏ đảng CSVN, bước vào hàng ngũ những người đấu tranh theo chiều hướng mới (*dân chủ hóa về chính trị, thị trường tự do hóa về kinh tế...*) đáp ứng đúng ý nguyện của toàn dân (*chuyển đổi chế độ độc đảng, độc tài toàn trị CS qua chế độ đa đảng, dân chủ pháp trị, tạo tiền đề thống nhất toàn lực quốc gia để cùng xây dựng và phát triển toàn diện đất nước đến phú cường, văn minh tiến bộ ngang tầm cao thời đại, tạo thế và lực bảo vệ vững chắc Tổ quốc trước hiểm họa xâm lăng bất cứ từ đâu tới...*).

Nay thì Anh đã chứng tỏ một sự phản tỉnh hoàn toàn khi công khai viết và công bố quyết định ra khỏi đảng CSVN. Đồng têu gọi các đảng viên khác hãy nhận thức lại để “Phản tỉnh và” cùng làm như anh.

Thưa Anh Lê Hiếu Đằng,

Tôi và anh cùng học một trường, Luật khoa Đại Học Đường Sài Gòn, nên chúng ta là đồng môn. Anh vừa lớn tuổi hơn lại học trước tôi ít năm nên anh là Niên Trưởng của tôi. Tôi biết anh vì anh là người hoạt động nổi tiếng trong Ban Đại Diện sinh viên đoàn luật khoa và Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn; là một trong những lãnh tụ hàng đầu của **“Phong trào sinh viên, học sinh đấu tranh chống Mỹ-Thiệu”** do Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (*công cụ banner* *trường của CSBV*) tổ chức, phát động và chỉ đạo nhằm gây xáo trộn hậu phương, bất ổn chính trị, tạo thêm khó khăn cho chính quyền Việt Nam Cộng Hòa. Nhưng anh không biết tôi vì không có hội như một số CSVLK đảng viên đảng CSVN khác (Như Trịnh Đình Ban, Đỗ Hữu Cảnh, Đinh Việt Tứ, Triệu Quốc Mạnh, Hồ Hùng Vân...) > Và lại, vì giữa tôi và anh khác nhau về lập trường và quan điểm chính trị nên không có dịp tiếp cận và hoạt động chung với nhau trong môi trường Đại Học trước năm 1975.

Vì vậy, trong thời sinh viên và cho đến trước khi anh **“phản tỉnh nửa vời”** qua bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”** và nay đã **“Phản tỉnh hoàn toàn”** khi anh công bố quyết định rời bỏ **đảng Cộng Sản Việt Nam** (ĐSVN), tôi và anh khác nhau về lập trường, quan điểm chính trị, mục tiêu và lý tưởng đấu tranh.

Tôi đứng trên lập trường quốc gia, dân tộc, đấu tranh cho mục tiêu xây dựng thành công chế độ dân chủ pháp trị (*Việt Nam Cộng Hòa*) trên nửa nước Miền Nam Việt Nam trước đây (1954-1975) và sau đó cho đến nay vẫn kiên trì đấu tranh cho mục tiêu xây dựng một chế độ dân chủ pháp trị trên cả nước theo lý tưởng tự do dân chủ.

Trong khi anh từng đứng trên lập trường quốc tế cộng sản, đấu tranh cho mục tiêu xây dựng thành công chế độ độc tài toàn trị cộng sản (*Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa trá hình*) trên nửa nước Miền Bắc Việt Nam (1954-1975), phát động chiến tranh xâm chiếm Miền Nam, tiến đến thống nhất đất nước dưới chế độ

độc tài toàn trị còn gọi là **“chuyên chính vô sản”** (*Cộng Hoa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam*) theo lý tưởng cộng sản chủ nghĩa (1975-2013).

Thưa Niên Trưởng Lê Hiếu Đằng,

Như vậy là sau 38 năm thống nhất đất nước bằng con đường bạo lực quân sự gây chiến tranh, đảng Cộng Sản Việt Nam đã nắm độc quyền thống trị trong tay, **tôi và anh nay đã có chung một nhận thức, rằng đảng CSVN đã có cơ hội và điều kiện thực hiện mục tiêu lý tưởng xây dựng mô hình chế độ xã hội chủ nghĩa của mình. Thế nhưng trên thực tế ai cũng thấy và chính anh, một đảng viên cộng sản thấy rõ hơn ai hết, cái gọi là xã hội “xã hội chủ nghĩa”** (*một xã hội còn giai cấp, còn bộ máy nhà nước (chuyên chính vô sản), mọi người lao động theo năng lực, hưởng theo sức lao động bỏ ra, xã hội được công bình hóa dần dần...*) **bước đầu để tiến đến xã hội viên mãn “Cộng sản chủ nghĩa”** (*một xã hội không còn giai cấp, không còn bộ máy nhà nước, xã hội vận động tự hành, tài hóa dư thừa, mọi người lao động tự giác, làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu...!?!*) **chẳng thấy đâu. Trái lại trên thực tế đã hình thành một xã hội đầy áp bức, bất công và độc quyền giai cấp bóc lột** (*giai cấp cán bộ đảng viên cộng sản có chức, có quyền*) ở mức độ và cường độ cao hơn nhiều so với xã hội mà trước đây anh cho là **“người áp bức bóc lột người”** (*xã hội Miền Nam trong chế độ VNCH*) để rồi anh và các đồng chí của anh đã kết án, tin theo Việt cộng, cùng tìm cách đập đổ và đã đập đổ được cách nay 38 năm (1975-2013). Phải chăng chính thực tế nhãn tiền này đã làm anh và các đồng chí của anh từng tin theo **“Đảng”** trong **“Phong trào sinh viên học sinh chống Mỹ Thiệu”** đã **“Phản tỉnh”**. Anh thì đã phản tỉnh công khai nửa vời qua bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”** và nay thì đã **“phản tỉnh hoàn toàn”** khi công khai công bố quyết định ra khỏi đảng CSVN.

Trong tâm tín, tôi tin là anh đã **“Phản tỉnh thật”** và thán phục anh vì đã giám **“Phản tỉnh công khai”**, bất chấp hậu quả, tuy “có

trẻ” nhưng “chưa muộn” , với quyết tâm phải làm điều tốt đẹp cho tương lai đất nước, theo đúng ý nguyện của nhân dân, ích quốc, lợi dân. Bởi vì tôi tin vào những sự biện bạch của anh **cho việc tin theo Việt cộng một cách sai lầm**. Cũng giống như cựu Bí thư Đảng Cộng sản Nam Tư Milovan Djilas, sau khi “**phản tỉnh**” đã nói, rằng *“20 tuổi mà không theo cộng sản là không có trái tim, đến 40 tuổi mà không từ bỏ cộng sản là không có cái đầu.”*. Nhưng theo tôi đây là một nguy biến cho một thứ “**một sai lầm chính đáng**”. Thực ra phải nói thế này mới là biện minh cho sự sai lầm khi theo cộng sản: **“20 tuổi mà đi theo cộng sản là không có cái đầu, 40 tuổi mà không từ bỏ cộng sản (là quá trễ) không có trái tim”**. Vì ở tuổi 20 đã có đủ lý trí để biết chủ nghĩa cộng sản là không tưởng mà theo là không có cái đầu. Đến 40 tuổi đảng mà vẫn chưa từ bỏ cộng sản là không có (*trái tim*) lòng yêu nước; vì tiếp tục con đường phá hoại toàn diện đất nước làm khổ nhân dân.

Giờ đây đã ngoài 70 tuổi đời, sau 45 năm lầm lạc theo đảng, nay anh mới công khai nói lên sự “**phản tỉnh**” của mình cũng đã là “**quá trễ**”. Một sự phản tỉnh tuy trễ, nhưng chưa muộn. **Trễ vì sự phản tỉnh đã chỉ xảy ra sau 45 năm theo đảng CSVN** vào thời điểm anh đang lâm trọng bệnh nên không biết có còn cơ hội, thời gian đủ để lập cộng chuộc tội đối với nhân dân và đất nước nữa hay không. **Thế những chưa muộn vì ít ra anh đã nhận ra được cái sai mà hối tiếc, ăn năn** để thanh thản trước khi ra đi về một thế giới khác. Đồng thời ít ra anh cũng đã làm được một việc hữu ích là làm gương và ra lời kêu gọi các đảng viên khác nói chung, các đảng viên gốc là cựu sinh viên các phân khoa viện Đại học Sài gòn trước đây có cùng cảnh ngộ như anh nói riêng, rằng:

“ ... Tôi muốn nhắn anh chị em đảng viên trong đảng còn tâm huyết thì không có thời điểm nào thuận lợi bằng thời điểm này để tỏ thái độ để đấu tranh. Nếu bây giờ cứ nói tình hình lúc này chưa chín muồi, hoặc là chưa đúng lúc, thì bao giờ mới đúng lúc, mới chín muồi? Chính mình phải tác động để tình hình chín muồi chứ không lẽ ngồi chờ sung rụng à? Quan điểm ấy rất là tiêu cực, mọi người phải tích cực lên, đấu tranh mạnh mẽ, kể cả không sợ bắt bớ tù đày.. .. Tôi hy vọng nhân sỹ trí thức đừng có đặt

vấn đề chưa chín muồi hoặc là chưa đúng lúc. Chín muồi là do tác động của xã hội dân sự. Xã hội dân sự mạnh lên thì sẽ có tác động. Mà muốn xã hội dân sự mạnh thì nhân sỹ trí thức phải làm. Vậy thôi.”

Nguồn Bô Xít VN :

<http://www.boxitvn.net/>

Đúng là tuổi trẻ, nhất là tuổi trẻ sống có lý tưởng như anh và các đồng môn CSVLK Sài gòn cùng thời đi theo Việt cộng với anh, luôn đầy ắp hoài bão, ước mơ tạo dựng một xã hội công bình, tốt đẹp hơn cái xã hội mà họ đang sống. Anh và các đồng chí của anh thời tuổi trẻ đã tin theo Việt cộng vì đã bị chủ nghĩa cộng sản ru ngủ, lại được chứng kiến một xã hội Miền Nam trong chế độ dân chủ VNCH phôi thai còn nhiều bất hoàn và bất công xã hội; nhưng không được thấy cái xã hội Miền Bắc lúc bấy giờ trong chế độ độc tài toàn trị cộng sản còn tàn tệ hơn nhiều; như sau này thống nhất cả nước sống dưới chế độ độc tài đảng trị, mọi người và chính anh cũng như các đồng chí của anh lỡ đi theo Việt cộng mới so sánh để thấy được thực tế cũng như thực chất một cách muộn màng.

Thời tuổi trẻ của cá nhân tôi, cũng như anh sống có lý tưởng, cũng đầy ắp hoài bão, ước mơ tạo dựng một xã hội công bình, tốt đẹp hơn cái xã hội Miền Nam trong chế độ VNCH thời bấy giờ. Nhưng lý tưởng và hành động của tôi khác các anh như tôi đã một lần khẳng định với đồng môn CSVLK Đỗ Hữu Cảnh, sau 30-4-1975 làm công an Phòng Bảo Vệ Chính Trị thuộc Sở Công An Thành Phố HCM, người đã gài bặt tôi, rằng “Anh có lý tưởng của anh, Tôi có lý tưởng của tôi”.

Thôi thì mọi chuyện đều đã lỡ làng thuộc về quá khứ, có phiên trách gì anh và các đồng môn luật khoa khác như anh theo Việt cộng cũng đã trễ, chẳng ích lợi chi. Điều tôi và các đồng môn có chung lý tưởng như tôi, đều hết sức vui mừng là nay anh đã **“Phản tỉnh hoàn toàn”**. Chúng tôi không biết nói gì hơn là cầu chúc anh vượt qua cơn bệnh hiểm nghèo để có thêm thời gian để cùng toàn dân làm được những điều ích quốc lợi dân, ngõ hầu chuộc lại phần

nào lỗi lầm đã tin theo đảng CSVN gây hại nghiêm trọng, toàn diện và để lại di hại lâu dài cho dân tộc và đất nước.

Thân mến kính chào anh, một đồng môn cựu sinh viên Luật Khoa Đại Học Đường Sài Gòn và là Niên Trưởng của tôi. Một lần nữa chúc anh và gia đình sức khỏe và mọi điều tốt lành.

Houston, ngày 8 Tháng 12 Năm 2013

CSVLK Thiện Ý Nguyễn Văn Thắng
(1967 – 1972)